

Efterår 2016

Tirsdag, 6.9.2016 Fra Roskilde til Hamburg

Over Storebælt til Hamburg Elbcamp. Fint beliggende campingplads for enden af en vej, der bliver smallere og smallere - lige ned til Elben og en vist nok meget populær sandstrand. Jorden er sandet, og de tunge køretøjer får kun lov til at stå bestemte steder for at undgå, at de kører fast. I givet fald koster det at blive trukket fri igen, får man at vide, sådan rent forebyggende. Vi skal kun være her for at sove.

Cykler ind til Julia langs Elben, hvilket går som en leg med vores nye el-cykler. De sidste trapper op til Kahlkamp holder dog hårdt. Grillmad ude i haven. Det er som at sidde i skovbrynet.

Onsdag, 7.9.2016 Fra Hamburg via Glücksstadt til Bourtange

Skønt vejr. Vi tager færgen ved Glücksstadt over til den anden side af Elben. Fordi vi misforstår GPS'en kommer vi tæt forbi Uetersen centrum og rosariet. Det må vi altså se. Anlægget er meget smukt og tager sig ydermere ekstra flot ud i solskin og behagelig temperatur. Dernæst går det over det flade Ostfriesland, forbi moser, hvor der stikkes tørv, gennem kilometerlange alléer, med endeløse majsmarker til begge sider. Lidt ensformigt. Tilfældigvis holder vi inde et sted på en Raiffeisen-parkeringsplads, hvor vi pludselig får øje på en vægt. Man skal ringe på for at få betjening, der med vejerseddel koster 5 Euro. Den siger, at vi næsten præcist er 3500 tunge! Men næste gang vi tanker, kommer der ca. 60 liters vægt ekstra på...

Endelig Holland – første gang. Landskabet ligner, afvandringsgrøfter her og der. Ad omveje når vi til campingpladsen t'Plathuis, som viser sig at være et dejligt sted, nærmest lidt parkagtigt, med gode og generøse parceller – i hvert fald dem i "komfort"-størrelse med eget vand og afløb. Her findes også autocamper-pladser, men nej, ikke vores smag: godt nok med fuld sol, men altså med tydelig parkeringsplads-karakter. Vi foretrækker græs mellem træerne, som er tæt og frodigt, og så er parcellen afgrænset af halvhøje træer og buskads med rigelig plads til at udfolde sig og god afstand til naboerne. Det kan vi lide.

Den medbragte Chili-gryde spiser vi udenfor, mens bondemanden bag ved træerne vedholdende pløjer frem og tilbage. De sidste solstråler glimter orangerødt gennem bladhængen.

Nattens stilhed er nærmest øredøvende.

Torsdag, 8.9.2016 Bourtange

Igen: herligt vejr. Solen står lavt om morgenen og græsset er dugvådt, så morgenkaffen bliver indenfor. Derefter cykeltur, først til byens flot restaurerede, stjerneformede fæstning med et hyggelig torv i midten og udeserveringer næsten hele vejen rundt, og derfra går det så videre over det flade land fra "knuudpunt" til næste knudepunkt – hvilket er et sindrigt nummereret system af cykelstier, der gennemskærer landskabet som et tæt forgrenet net. Her er det yderst behageligt at være cyklist, og vi ser da også mange af dem – de fleste på el-cykler og af ældre dato, lige som os.

Vi spiser frokost – pandekager efter en del håbløs kommunikation med den ældre vært – et hyggeligt sted ude i en lille museumshave. På hjemvejen besøger vi lige et supermarked. Hvordan mon varesortimentet er her i Holland? Meget ligner, men de tager altså ikke VISA!

Hjemme igen hygge på vores store parcel, og jeg tager et udendørs brusebad bag bilen. Her på komfort-pladserne findes der ellers et helt lille hus med 4 deciderede, splinternye og flotte badeværelser. Aftensmad er Omnia-pizza.

Månen er tiltagende, og vejrudsigten lover fortsat godt vejr. Vi bliver her en nat mere.

Fredag, 9.9.2016

Det tager et stykke tid, før solen har brændt morgentågen væk. Dræbersnegle har i nat forlystet sig med spadsereture på stolehynder og sko. Fy, hvor ulækker!

Til i dag har vi planlagt en lidt længere cykeltur i den anden retning. Kors, hvor er landskabet fladt og temmelig ensformigt, store kartoffelmarker, majsmarker, roemarker – i virkeligheden ret kedeligt, bortset fra den

lejlighedsvis krydsning af kanaler og et par mini-småbyer undervejs. Men det er jo dejligt at cykle. Husene er kønne og ordentlige, haverne smukke og velholdte og spændende. Det ene sted spiser vi vores madpakke, og her er ganske idyllisk. Igen oplever vi det tæt forgrenede net af cykelstier ud i alle verdenshjørner, for det meste er vi de eneste cyklister i lang tid. Stednavnene er ikke til at huske, ej heller at udtale. Sproget volder visse vanskeligheder, især udtalen, men mange gange kan man gætte sig til betydningen, når man læser teksten. Indtil videre har vi klaret os med tysk, men vi befinder os jo også kun et stenkast fra grænsen.

Vores tur (knap 40 km) ender igen ved Bourtange fæstning, og på det centrale torv med de mange udeserveringer er der triveligt sommerliv. Vi får os en øl – de er små her – og kigger på folket, hvoraf mange er på (el)cykel. Herfra til campingpladsen er der højst 5 minutter. Vi er glade for at være tilbage igen – klokken er da også blevet 16 – for trods el-forstærkning kan bentøjlet godt mærke, at det har været i indsats.

Afslapning på parcellen. Derefter pakker vi sammen, inden vi marcherer op til den lille restaurant og får os noget at spise (jeg får kyllingespyd med peanut-sovs, typisk hollandsk, får vi at vide – og indonesisk inspireret). Vi vil videre i morgen, selv om her er umådelig dejligt – men ikke så meget at se på. Bourtange var bare lige optakten, men et besøg værd, ikke mindst denne dejlige campingplads, der bestemt kan anbefales.

Lørdag, 10.9.2016 Fra Bourtange til Zwolle

Stadigvæk er vejret med os. Turen var tænkt at gå over land mod Zwolle, men GPS'en fører os tilbage til den tyske motorvej, som vi følger ca. 35 km, så drejer vi fra. Det bliver en pæn omvej, idet vi ramler ind i noget vejarbejde og bliver ledt meget langt udenom. Her er landskabet præget af oliepumper, og ved vores frokoststed er vi da også tæt på et olie-raffinaderi samt et boretårn, der i toppen spyer en flamme. I den sidste større flække inden den hollandske grænse er der en Aldi, og det passer jo godt. Vi skal lige have fyldt op til weekenden, og i modsætning til Holland kan vi her betale med Visa.

I **Zwolle** kigger vi forbi stellpladsen ved kanal-havnen. Her er lifligt sommertrængsel, der ser hyggeligt ud, og vi kunne godt tænke os at blive her, men desværre er alle de gode pladser optaget. Så det bliver campingpladsen De Agnietenberg (ACSI) – et stort, langstrakt område ved en lille sø, hvor vi vælger en plads med 10 A i campingpladsens fjerneste ende, hvor der også er flot udsigt ud over vandet. På rekognosceringsrunden forstøver Gert uheldigvis anklen ved at vrikke ned i et hul i vejen, så han ikke kan følge mig tilbage til receptionen. Efter indskrivningen kører jeg således alene (!) ud til vores udvalgte parcel. I mellemtiden har Gert fået selskab af en barmhjertig samaritan – en "GP" – der har sørget for et koldt omslag samt at han kommer til at sidde med benet oppe.

Nå. Heldigvis skinner solen nok så dejligt, vi nyder udsigten under skygetræet foran Franz, tømmer vores sidste 2 danske øller og spiser også aftensmaden udenfor, mens Gert med jævne mellemrum skifter det kolde omslag omkring anklen, denne gang bestående af en pose frossen spinat. Opvasken klares denne gang af mig.

Vejrudsigten til næste dag lover gråvej, øv. Solen går da også ned i en sæk, ledsaget af mågernes inciterende hæse skrig.

Søndag, 11.9.2016 Zwolle

Så er det sørme småregn, der holder os inden døre. Efter frokost ligner det opholdsvej, og der kommer derfor liv i kludene. Vi starter med andre ord el-cyklerne og følger rutebeskrivelsen ind til centrum. Det tager ca. 15 minutter, så er vi der. Først cykler vi lidt rundt, så parkerer vi *ellerne* og fortsætter til fods – Gert kan igen! Ved *Grote Markt* slår vi os ned i en af de mange udendørsserveringer og får os en øl hhv. et glas hvidvin. Her er meget hyggeligt – som byen i det hele taget. Den har jo sammen med Roskilde deltaget i et samarbejde af mellemstore europæiske byer med en lignende historie – men hold da op, Roskilde kan da ikke hamle op med et tilsvarende bymiljø. Her er utroligt kønt med små gader og fine huse, alle pyntelige af en eller anden art. Især fascineret er vi af et klassicistisk museum med en hypermoderne æggeformet kuppel af noget lignende glitrende sølvprismer. Det ligner et fartøj af det ydre rum, der absolut skulle parkere lige dér.

Vejen hjem igen kan vi ikke helt huske, så vi må lige spørge, men så går det også hurtigt derud ad igen. Nu er det også blevet lunere i luften, og vi kan derfor igen spise udenfor, inden cyklerne bliver pakket væk i garagen. I morgen går det videre.

Mandag, 12.9.2016 Fra Zwolle via Kampen til Enthuizen

Det skal gå over Flevoland, et *Polder*-område og Hollands yngste provins, der først blev fravristet havet i løbet af 1960'erne. Landet ligger mellem 3 til 5 meter under havets overflade, hvilket man godt kan se med det blotte øje, når man kører med land til den ene og vand til den anden side. Inden vi krydser over til Flevoland gør vi holdt i byen **Kampen**, går lidt rundt og får os lidt frokost ved en udendørs servering. Også denne by er hyggelig og karakteristisk hollandsk.

Som forventet er Flevoland fladt som en pandekage med udstrakte marker af roer og afhøstede rækker af kartofler, og ind imellem træbevoksninger. På sydpunten er der opstået en ny by, vi lige vil runde, og derefter går det nordover igen langs vandet. Ved byen **Lelystad** starter den 27 km lange dæmning over mod fastlandet og ender ved vores destination **Enkhuizen**. Ifølge Baedeker en af Hollands mest romantiske byer.

Vi beslutter at stoppe dagens etape her, runder lige havneområdet, hvor autocampere har linet op til overnatning – men nej, det gider vi ikke, selv om det er gratis og der er plads nok. Byens nærmeste campingplads, *De Vest*, er ubemandet. Den er lille men hyggelig, og vi finder os en plads, som vi kan lide. Receptionen åbner først igen i morgen kl. 9. Campingpladsen ligger mellem to bastioner af den stjerneformede befæstning, bestående af en græsbevokset, forhøjet dæmning, hvor cyklister, joggere og hundeluffere med jævne mellemrum passerer frem og tilbage. I det hele taget: her er, som tidligere nævnt, mange cyklister – hvilket ikke er så forunderligt, idet cykelstier (fietspad!) virkelig findes i overmål, på kryds og tværs og parallelt med kørevejene i en uendelighed. Og at cykle på det her flade land er som det kan tænkes en sand en fornøjelse.

Ok. Ankommet på campingpladsen og etableret med el og markise cykler vi lige ind til centrum – 10 minutter – for at finde et supermarkedet. Det lykkes til sidst, og det ER jo spændende at gå på opdagelse sådan et fremmed sted. Det hele ligner og gør det ikke alligevel, der er en hel del andre varer, men vi nøjes med lidt.

Hjem igen, lidt mad og bagefter en tidlig aftencykeltur ind til centrum igen, hvor det hele i nu oplyst tilstand ser endnu mere romantisk ud end før. Faktisk er jeg ret så begejstret af de hollandske byer indtil nu.

Ellers: Af en eller anden uforklarlig grund skar jeg mig i venstre midterste tå, og det bløder voldsomt, så både tåen og mine nye sko skal under behandling. Senere opdager jeg, at glasset med de olie-syltede italienske pebre under kørslen har mistet låget, og olien er løbet ned i køleskabets grøntsagsskuffe. Øv. Heldigvis er skaden begrænset og kan klares med en rengøring.

Det har været op til 28 grader i dag med blå himmel og høj sol. Månen er tiltagende.

Tirsdag, 13.9.2016 Cykeltur nordover fra Enthuizen

Jeg fristes til at spørge retorisk: hvorfor har Hollænderne i det hele taget biler?? Igen kan vi konstatere på vores cykeltur nordover, at der er cykelstier simpelthen OVERALT – gerne adskilt fra den kørende trafik og især også i dag, hvor vi cykler flere kilometer langs digekronen med *Ijsselmeer* på højre hånd og det superflade land til venstre. Smukt i solskin og lyseblåt i lyseblåt med den skyfrie himmel. Gennem disen skimtes flere gamle sejlskibe ude på vandet med alle sejl sat. Som et maleri fra Breughels tid. Men vi kommer også forbi gartnerier med megastore drivhuse. Det er altså her, de hollandske grøntsager dyrkes – og ikke alle af dem har jo det bedste ry med hensyn til sprøjtemidler og økologi.

Inden vi starter på cykelturen runder vi lige turistkontoret inde i centrum. Det hedder her v-v-v (udtales: fi-fi-fi), og det er jo ikke til at vide sådan umiddelbart. Den yngre dame, der ekspederer os, er Schweizer! Og i øvrigt skorter det ej heller på tyske turister. Derefter finder vi en boghandel, der har lommeordbøger, og så køber vi hos en bager to ”belegte broodjes”, som vi spiser med udsigt ud over en kanal og søde småhuse. Kanaler er her i byen rigtigt mange af, og jeg er stadig helt henrykt over det utroligt romantiske bybillede, som overrasker omkring hvert eneste gadehjørne. En slags Alsace på hollandsk!!

Det allersidste stykke af hjemturen forgår på fæstningsvolden, som campingpladsen jo ligger opad – perfekt. Termometret i autocamperen siger 30 grader. Det er stegende hedt, så jeg opfinder et arrangement på bagsiden af Franz til udendørsbruseren, beskyttet for nysgerrige blikke. Dem er der dog ikke særligt mange af, fordi den lille campingplads her er yderst sparsomt besat, hvilket vi jo ikke har noget imod.

Onsdag, 14.9.2016 Cykeltur til Hoorn

Hoorn er seværdigt. De bliver næsten 50 km frem og tilbage i det skønneste vejr langs vandet. El-cykler er bare sagen, men alligevel er vi glade for at være hjemme igen. Det værker i skulder, knæ og nakke ... Temperaturen er oppe på 29 grader, og jeg tager igen brusebad udenfor bag ved mit hjemmelavede "gardin" på bagsiden af autocamperen. Skønt, lige som jeg havde forestillet mig det.

Torsdag, 15.9.2016 Enkhuizen

Ved 11-tiden slentrer vi til fods ind til byen, hvor vi opdager, at der foregår en eller anden byfest med noget hestevæddeløb. Et helt gadestrøg er spærret af, og det koster at komme indenfor. På mobilen googler jeg nærmere detaljer, bl.a. skal der være fyrværkeri i aften.

Frokost spiser vi et hyggeligt sted, og så er det hjem igen. Eftermiddagen går bare med at dase i skyggen hhv. under solsejlet, og aftensmaden består af en beskeden bolle. Efter mørkets frembrud marcherer vi igen ind til byen – og hold da op, hvor ER der mange mennesker OG cykler! Sidstnævnte er parkeret i flere lag uden på hinanden gade op og gade ned, og en helt parkeringsplads er stopfyldt med dem. Ja, i Holland cykles der! Vi baner os vej gennem menneskemængden – nøj, hvor det flyder med papir og plastikkrus – og dasker lidt rundt, indtil det flotte fyrværkeri starter ovre fra havnen; det tager næsten en halv time og slutter præcist kl. 21. Nu strømmer folk tilbage igen og vi strømmer med, tilbage til vores fine campingplads De Vest, hvor vi står næsten helt for os selv, i hvert fald med ryggen mod pladsen og lige nedenfor de lave fæstningsvolde.

Månen er rund og fuld, og vejrudsigten varsler slut med det gode vejr. Klokkespillet fra byens kirketårn bimler højlydt sin omfangsrige melodi gennem mørket.

Fredag, 16.9.2016 Fra Enkhuizen til Delft

Videre går det i dag – meget passende, idet det er blevet gråvejr. I nat buldrede det løs med et ordentligt tordenvejr, Gert nåede lige at sætte møblerne i garagen og rulle markisen ind, inden regnen hamrede øredøvende løs på taget, mens jeg stadig lå og halvsnuede. Jeg vågnede dog efterhånden helt og fik et par *sup* af Gerts øl og nåede at læse nogle sider i Rød og Sort, inden søvnen kom snigende igen. Det var så nattens oplevelser.

Mellem-målet skulle være **Edam**. Parkering for autocampere er imidlertid 15 minutters gang fra den lille bys centrum. Det har vi ikke rigtigt energi til, så det bliver bare til Hymer-frokost og så videre. Her kommer vi så heldigvis gennem byen og kan beså den gennem bilruden – hyggelig er den jo med små gavlhuse og kanaler – og så videre via **Volendam** mod **Delft**. Da motorvejene er klikket fra bliver vi ledt gennem dele af Amsterdam, det går i zig-zag og tager tid. Så på et tidspunkt tilvælger vi motorvejen igen (den er kedelig!) og lander til sidst i **Delft**. At finde campingpladsen *Vakantiepark Delftse Hout* er imidlertid ikke helt ligetil. GPS'en elsker som bekendt at skyde genveje men har ikke taget højde for, at den udsete rute er spærret for andet end busser. Det tager tid at finde den alternative rute, men vi når frem til sidst, hvor vi får tildelt den eneste ledige autocamperplads – men kun for én nat! Campingpladsen (ACSI) virker ellers tiltalende, og det bedste af det hele er de ca. 10 minutter på cykel, hvorefter man er inde i byens centrum.

Her er meget hollandsk-hyggeligt, gaderne syder af liv, der er fotomotiver i overtal - og efter en god runde til fods falder vi ind hos en øl-bar og får slukket vores tørst samt en snack "bitterballen". Derefter cykler vi hjem igen, og lige nu venter jeg på, at min OMNIA-pizza er bagt færdigt, og vi kan spise.

Det går videre i morgen. Vejret er blandet.

Lørdag, 17.9.2016 Fra Delft via Rotterdam til Bielle

Vi snitter **Rotterdams** yderdistrikter. Rotterdam ligger ved *Maas-Deltaet* og har Europas største havn – så det er måske værd at undersøge nøjere? Vi kører efter kortet og ender ude på en kilometerlang landtange, hvor begge sider er tæt bebyggede med industrihavne, containere, rygende skorstene, tekniske bygninger, værfter i én stor forvirring (for os lægfolk). Landtangen ender i et mindre rekreativt område med en højde på 22 m, og herfra har man god udsigt over *Europaort* og havneudløbet ud i Nordsøen. Her er liflig skibstrafik frem og tilbage og fra den ene side til den anden. Skibene er kæmpestore, og blandt dem er der også flere fra Maersk-floden. Sjøvt.

Herefter tager vi en lille færge over den ene af Maas-armene til en flække, der hedder noget så romantisk som *Rozenburg* uden af være det – men den lille by **Brielle** ikke langt derfra er det til gengæld. Her findes også en rigtig

hyggelig campingplads (*De Meuwe*, ACSI) som vi installerer os på med en plads med fri udsigt mod et dige og en lille flok græssende får. Også her er landskabet præget af kanaler og grøfter og altså meget vand, og man kan falde i staver af beundring over al de smukke, velholdte huse, nye som gamle, hvoraf mange har deres yndige have lige ud til en kanal og gerne med en lille båd liggende for anker dér.

Ikke langt fra campingpladsen er der et større og velassorteret Jumbo-supermarkedet. Der foretager vi lige nogle weekend-indkøb, som løber op, fordi det jo er spændende med alle de varer, der er lidt anderledes end dem i vores hjemlige Kvickly. Priserne har i øvrigt graderet moms, nogle varer er derfor billigere end dem i DK. Hvilke det er har vi ikke undersøgt nærmere.

Aftenen slutter med en flot solnedgang bag byens volde. Et oplyst kirketårn stikker sit hoved frem mellem nogle trækroner.

Søndag, 18.9.2016 Cykeltur i omegnen

Flot vejr, om end temperaturen ikke længere er højsommer. Vi cykler langs vandet, gennem en lille by, hvor vi spiser frokost (retten hedder: "Udsmitter" og er en slags åben sandwich med kødpålæg, evt. ost og spejlæg), cykler lige ud til en badestrand (her ligger to restauranter direkte i strandkanten) med søndagsliv, får os en is og så cykler vi hjem igen. Det blæser noget, derfor giver vi vores el-cykler lidt ekstra gas. Det er herligt, så ubesværet det går.

Hjemme igen går resten af eftermiddagen med afslapning i solen, aftensmaden bliver tilberedt udenfor men spist inde. Nu er natten faldet på. Vi tager en dag mere her på pladsen, som vi godt kan lide.

Mandag, 19.9.2016 Brielle

Dagen med ikke noget særligt. Hele formiddagen surfer vi på nettet og opdaterer dit og dat, idet vi har købt 24 timers WiFi til 2,75 Euro. Efter frokosten spadseretur vi ind til byen og slentrer rundt. Den er virkelig hyggelig og oser af stemning. Handler i Jumbo-supermarkedet på vej hjem. Den ligger i kort gå-afstand fra campingpladsen.

Hjemme nyder vi resten af eftermiddagen udenfor. Fårene går og græsser på diget, ind imellem bræger de et budskab til hinanden. Hejren sidder majestætisk og bomstille på digekronen, det hænder, at en skade lander på et fårs ryg og foretager pelsrensning, nogle autocampere kommer og finder deres pladser, folk går forbi ude på stigen langs diget og lufter hunde, tager en joggingtur eller cykler adstadigt afsted – der er højt til himlen og meget afslappende.

I morgen går det til Den Haag. Vi har nydt at være her. Det er en rigtig god ACSI-plads, velordnet og ren, og parcellerne er mega-store. Et stort område af pladsen indtages af fastligere i mobil homes – men hvilke! Aldrig set noget så flot og gennemført, det er små mini-sommerhuse, som ejerne har lagt deres sjæl i.

Tirsdag, 20.9.2016 Fra Brielle til Den Haag/Wassenaar

Tilbage med færgen over Maas-armen og til camping *Duinhorst* i forstaden **Wassenaar** til **Den Haag**. Vi ligger igen på en komfort-plads, der er i hvert fald på 100 qm og grænser op til en galop-bane, adskilt fra denne med en vandgrøft og træer. En gang imellem tordner der hest og rytter på sulky forbi – ret spektakulært.

Cykeltur ud til stranden i **Scheveningen**, der nærmest ligner Santa Monica ved Los Angeles med leben og underholdning. Men fascinerende. I morgen ind til byens centrum.

Onsdag, 21.9.2019 Den Haag

Cykeltur ind til centrum af Den Haag; det meste af vejen går gennem skovområde og veludbyggede cykelstier. Vi ser *Binnenhof* og besøger *Mauritshuis* med alle Hollands berømte Guldalder-malere – fx Vermeers "Pigen med perleøreringen". Frokosten spiser vi i museets elegante brasseri. Den Haag har også en Chinatown med en vaskeægte drageport. Kinesere ser vi dog så godt som ingen af, men mange østasiatiske butikker plus en original Shia-moske, kendetegnet med sine to minaretter. Også Den Haag er fyldt med cyklister og parkerede cykler – overalt, hvor man kan fastgøre sin cykel med en massiv cykelkæde – og selv om cyklen er nok så gammel – så star der cykler bunket oven på hinanden. Og en pudsing ting: ikke en eneste hollænder har cykelhjelm på, ikke en gang børnene. Så det har vi heller ikke længere; de ligger nu i camperens garage og venter på bedre tider.

Hjemme igen vil jeg gerne forlænge vores ophold her med én nat. Der fører en cykelsti direkte til Leiden, og Leiden står altså også på vores liste. Desværre er vores plads dog optaget fra i morgen, men vi booker den overfor: det bliver bare at bakke camperen på plads derovre. Selv om det selvfølgelig er lidt ærgerligt.

Aftenen er mild, selv Gert sidder ude længere end normalt...

Torsdag, 22. september 2016 Cykeltur til Leiden

Efter morgenmaden flytter vi til overfor. Det er hurtigt overstået. Derefter op på *ellerne* og derud ad går det i retning mod **Leiden**, Hollands ældste universitetsby. Igen fører vejen gennem meget grønt og langs grønne kanaler, forbi fashionable gamle villaer i store, tillukkede parker bag imponerende smedejernsporte, inden vi ad noget kringlende omveje rammer Leidens centrum. Fordi Gert skal tisse og det i øvrigt er frokosttid finder vi straks en udeservering – en af mange, mange – og slår os ned der. Maden består af 6 forskellige småretter, en slags tapas, der er lækre og interessante. Dertil øl og mineralvand – igen i små flasker på 0,2 liter. Man skal have to af dem, for at slukke tørsten!

Da vi sidder ved et bord direkte ned til kanalen (restauranter her er i øvrigt både!) sejler der af og til en sightseeing-båd forbi, hvilket får os på den idé også at prøve det. Men hvorfra? Stedet finder vi tilfældigvis, og tilfældigvis er der kun 10 minutter til afgang. Det er et meget fladt, delvist overdækket fartøj – en nødvendig konstruktion for at kunne gå ind under de mange flade broer her. Der er ikke mange centimeters frihøjde. Sightseeing, der foregår på hollandsk, fordi de udleverede høretelefoner med valgfrit sprog ikke virker, er ikke særligt ophidsende (så mange seværdigheder er der heller ikke) men dog afslappende. Efter ca. 50 minutter er vi i land igen og leder samt finder "borgen". Den ligger på en lille forhøjning og består af en ringmur på måske 50 m i diameter; her søgte man hen, hvis der var oversvømmelse eller man skulle beskytte sig mod en fjende. Det er her, Leiden startede for 1000 år siden.

Derefter får vi os en is og slentrer tilbage til cyklerne, som vi har bundet godt fast til hinanden på en bro, og så går det hjem igen. Selv om det er el-cykler, kan man altså godt blive lidt udaset. Det er jeg i det mindste, og herhjemme bliver det så til et glas rosé og de sidste solstråler på vores plet ned til den lille kanal-grøft (der er, som mange andre kanaler, totalt dækket af andemad) inden solen forsvinder bag trækroneerne.

Nu sidder vi inde, men døren står stadig åben. Det var køligt sidste nat, og det bliver det sikkert også i denne her nat. Efteråret banker på.

Fredag, 23.9.2016 Fra Den Haag/Wassenaar til Middelburg

Øhop-dag, uden det dog føltes sådan. Men ruten hen over Maas-deltaet indebærer nogle broer, der er udstyret med højvandsbeskyttelse som resultat af *Deltawerket*. Vi ved ikke helt, hvad det konkret betød, men i hvert fald har det med profylakse at gøre.

Campingpladsen i **Middelburg** kalder sig "Mini-Camping" og er åbenbart en del af et nedlagt landbrug. I hvert fald er der også en stor lade, og ejerne bor her også. Velkomsten af den unge frue var varmhjertet, og vi fik os også en fin hjørneplads med fuld sol hele dagen, bortset fra at den forsvinder bag træerne bag ved os omkring kl. 18.

Vi cykler lige en tur ind til byen, hvor der er gesjæftig leben på det store torv med et gigantisk, flot gotisk rådhus (genopbygget efter bombardementer maj 1940). Vi handler ligeledes i supermarkedet *Albert Heijn*, der er stort og velassorteret – men heller ikke her tager de kreditkort.

Om aften nyder vi det gratis internet – endelig et, der når helt ind i vognen.

Lørdag, 24.9.2016 Middelburg

Herlig solskin, op til 23 grader. Først hen på eftermiddagen (og da en larmende græsslåning endelig er tilendebragt) cykler vi ind til byen og sightseer. Her er et stort klosteranlæg (ligeledes genopbygget), der er både stemningsfuldt og spændende. På torvet er der igen mange mennesker, der befolker fortovsrestauranterne og nyder solen. Vi holder dem med selskab med et glas vin og en Macchiato.

Nu er vi hjemme igen, solen er forsvundet og måske det fine vejr også. Planen er at cykle til **Veere**, et vist nok must-see.

Søndag, 25.9.2016 Cykeltur til Veere

Starter i høj solskin over land til den lille hyggelige by **Veere**, hvor vi spiser vores frokostpakker på en bænk ved sluseanlægget ved den store kanal. Efterhånden trækker det desværre til og bliver overskyet, så vores sightseeing bliver den interessante kirke og en tur op i klokketårnet med vid udsigt hele vejen rundt.

Mørke skyer truer i horisonten. Vi cykler lidt rundt i de smalle gader og ved kanalen (hvor der er leben), inden vi starter tilbageturen, der foregår i strid blæst – forhåbentlig står vores markise derhjemme endnu.

Det gør den, og her mellem hegnene er der endda nogenlunde læ. Vi når lige at sidde lidt ude – solen vover et øje en gang imellem – inden vi går ind, fordi det begynder at dryppe. Til mere bliver det dog heldigvis ikke. Resten af dagen står på lidt internet og lidt læsning og lidt spisning.

Mandag, 26.9.2016 Fra Middelburg til Brügge

Nu skal det være **Belgien**. Det er 40 km i luftlinje men det dobbelte i bil, fordi der ikke er nogen direkte vej. Vi skal gennem en (betalings)tunnel på godt 6 km, inden vi er ude af Schelde-deltaet. Allerede efter grænsen mener vi at kunne mærke, at vi er kommet til et andet land. Husene er ikke helt så charmerende, mere rustikke, cykelstierne – observerer vi – er blevet smallere og med dårligere belægning, der er meget og stort anlagt vejarbejde med omfangsrige omkørsler. Det bevirker, at vi må køre mange omveje, inden vi når til campingpladsen *Memling*. Men det værste er desværre, at vores GPS nu definitivt er stået af: ultimativt sort skærm. Den nåede lige præcist at advisere os om at dreje til højre mod campingpladsen, inden den trak sit sidste åndedrag. Der var vi heldige. Men vi kan da ikke klare os uden den!!

Da vi cykler til det store Carrefour i nærheden for at købe ind (nu tages der heldigvis igen Visa) ser vi, at der lige ved siden af er et Media Markt. Vi må kigge derhen i morgen og finde ud af, om en ny belgisk GPS også kan tale dansk.

Campingpladsen er udmærket i betragtning af, at det er en byplads (15 min. på cykel ind til centrum), enkelt men helt fint. Her er grønt og stille, og belægningen er behersket. Her oplever vi for første gang en "selv-check-ind"! Hvilket er en automat, der kan flere sprog, og som ordner al papirarbejdet elektronisk – og man kan også selv vælge sin plads. Og endda vælge om, fordi den, vi havde satset på, har to store lidet charmerende metaldæksler midt i græsset foran vores dør. Også adgangskoderne til det gratis internet er via selvbetjening, bare trykke på en knap, og ud kommer som en slags kassebon et "internet surf ticket" med login og password, gældende for 1 time. Tilsammen er vi p.t. ved bon nummer 5, fordi man kan supplere efter behov.

I morgen står den på sightseeing i Brügge.

Tirsdag, 27.9.2016 Brügge

Hele morgenen prøver Gert – forgæves - at fravriste GPS'en nogle livstegn. Jeg spørger på nettet om gode råd. Nytteløst. Den første amtshandling er derfor at cykle over til Media Markt og undersøge mulighederne for en ny GPS. Ja, de kan tale og skrive dansk – det er hovedsagen. Desværre er den, vi beslutter os for, udsolgt. Der er kun de to demo-modeller tilbage. Vi tøver. Den næste, der kunne komme på tale, har hele Europa med, altså også østlandene, og er ca. 300 kroner dyrere. Det må vi tænke over. Og det har vi så gjort, da vi senere i dag vender tilbage efter vores tur i Brügge. Vi prøver at prutte lidt om prisen pga. demo-model osv., men desværre. Så vi tager den alligevel til fuld pris, Euro 138, og bliver heldigvis ret tilfredse med den, da vi efter hjemkomsten undersøger dens funktioner nøjere. Åh Gud, endelig! Jeg var ved at gå ud af mit gode skin over den gamle GPS, der under kørslen hele tiden var på nippet til at gå ud pga. manglende evne til opladning. Hvilket den begyndte på allerede i Syditalien her til foråret.

Nå, Brügge altså. En fortryllende by!! Gamle huse med trappegavl, et stort gotisk rådhus, en gotisk katedral, kanaler, snoede gader, toppede brosten, hestevogne, sightseeing-både, café'er, restauranter, udeliv – og mange turister. Vi går rundt og beundrer og tager mange billeder, indtil vi ikke orker mere, finder en lille restaurant med udendørsservering og spiser lunch-menuen. Og så cykler vi tilbage. Her skal man som cyklist passe mere på – man er ikke længere *persona non grata*, og trafikken uden for den gamle bykerne er halvtæt.

Helt hen mod eftermiddagen har det været høj blå himmel og sol. Næppe er vi kommet hjem og slår os ned i campingmøblementet, før det bliver overskyet. Det er dog stadigvæk mildt i vejret, så vi planlægger vores videre færd ved at brede det store foldekort over Benelux-landene ud på græsplænen for at kunne danne sig et overblik.

Det er mørkt nu, vi sidder inde, men døren står stadigvæk åbent. I går på samme tid havde vi første gang tændt for varmen – Gert måtte lige se efter i instruktionsbogen, hvordan det nu skulle gøres. Også om natten var der varme på.

Onsdag, 28.9.2016 Fra Brügge til Wimereux /Boulogne-sur-Mer

Det tager jo lidt tid at sætte sig ind i den nye GPS og forsinker afgang. Men kl. 11 ruller vi igen med retning mod **Oostende** og **Dunkerque**, der allerede er Frankrig. Pludselig alt på fransk igen – og væk er alle cykelstier. Med et par stop ved **Cap Blanc-Nez** og **Cap Gris-Nez**, hvor vi møder enorme klit-landskaber og vide udsigter ud over "La Manche" (her passerer ca. 500 skibe pr. døgn, står der) havner vi i på municipal-pladsen *L'Olympic* i **Wimereux**, tæt på **Boulogne-sur-Mer**. Dens parceller er enorme! Det stormer kraftigt, men der har hele dagen været solskin og op til 21,5 grader. Nu er det ved at være overskyet.

Vi mangler nogle varer og cykler ind til den lille by. Den ligger lige ved havet; nu har vi fænomenet tidevand igen. Længe leder vi efter den annoncerede Carrefour uden at finde frem til den. Men inde i byen er der en Mini-Carrefour, og dér lægger vi lige 35 Euro – hurra, VISA gælder igen.

Og i morgen er der atter en dag!

Torsdag, 29.9.2016 Fra Boulogne til Amiens

Vi havde regnet med at blive her i 2 nætter, men her til morgen stormer det meget voldsomt og ligner ikke ligefrem cykelvej ind til Boulogne. Så vi bryder op og kører i stedet for ind til byen. Men først kører vi lige forbi vandet i den lille by, vi boede i, for her er der voldsomme bølgebrydninger og høje skumsprøjt, der slår ind mod kajen. Det er et spændende scenarie, flere folk står også og kigger.

Så går det videre mod Boulogne, hvor det efter lidt søgen lykkes os at finde en parkering *gratuit* lige ved casinoen. Her står flere andre autocampere. Efter at have sat Franz bag lås og slå spadserer vi ind til centrum og op til kirken og citadellet, hvor vi går lidt rundt. Så meget interessant er der ikke at se på, ud over vi får det indtryk, at byen måske ikke er særligt velhavende, at den lever af fiskeri og færgetrafikken over mod England, og at der er et stort og åbenbart velrenommeret havvandsakvarie, *Nausicaa*.

Derefter går det videre over land, først noget motortrafikvej, siden landevej, indtil vi når til **Amiens**, hvis berømte gotiske katedral vi vil se på. Vi logerer os ind på camping *Aux Cignes*. Det er et flot parkagtigt anlæg, men ikke meget leben. En del englændere. Sanitæren lader noget tilbage at ønske, men er ellers ok. Parcellerne er store, således også vores. Vi finder også lige en Intermarché, der er noget voldsomt fyraftenstrafik. Som hjemvej vælger vi en lidt lettere og mere cykelsikker variant. Aften klinger ud med ravioli i tomatsovs med grønt...

Fredag, 30.9.2016 Amiens

God dag med overvejende solskin. Ind til byen er det ca. 20 minutter langs trækstien og gennem en lang allé. Katedralen er fantastisk, både gigantisk (Frankrigs største), stor og smuk. Frokosten bliver en sandwich på en bænk i solskin, og så vandrer vi ud til området med kanalerne og de små kolonihaver på øerne (*Les Hortillonages*).

Først kigger vi dog forbi *Tour Perret*. Det er et 104 m højt beboelsestårn fra 1952, opkaldt efter arkitekten Auguste Perret. Tårnet dominerer hele byens skyline, og på afstand ser det ud, som om det er katedralens tårn. Området *Les Hortillonages* minder lidt om tyske Spreewald med afvandingskanaler og små grønne øer med haver, hvoraf de fleste kun kan nås via vandvejen. Det hele er virkelig meget idyllisk. Man kan endda tage en guidet kanetur på vandet, men det gør vi ikke. Vi vil videre og se kvarteret *St. Leu*, ikke langt herfra, og her er også ret idyllisk-pittoresk. På et lille torv slår vi os ned og får os en øl, inden det går tilbage til cyklerne, der er parkeret ved katedralen. Et sidste kig på *tabac*-kioskens postkortstander viser os, at vi vist har set det hele her i Amiens, i hvert fald hvad der turistisk interessant. Byen er jo ikke særligt stor, og i øvrigt virker den stadig traumatiseret af første verdenskrigs drabelige slag ved floden Somme lige i nærheden.

Hjemme nyder vi et par sidste solstråler og et glas vin udenfor, inden det bliver for koldt og vi trækker ind. Der kom lidt mere leben på campingpladsen nu. Lige i nærheden har englændere slået sig ned – dem er der nogen stykker af her.

Vi fortsætter i morgen.

Lørdag, 1. oktober 2016 Fra Amiens over battlefields til Arras

Afsted i solskin, dog efterhånden mere og mere overskyet. Vi skal til **Arras** – ”en af Frankrigs kønneste byer” iflg. Bædeker og derefter overnatte på en campingplads ca. 16 km østfor. Undervejs ser vi mange skiltninger mod krigskirkegårde, og på kortet er der en 1-stjernet seværdighed *Parc Mémorial*. Dér tager vi hen. Slaget ved Somme er stadig nærværende her, hvor fronten gik under første verdenskrig.

Mémorial’et er så at sige et stykke fredet slagmark med en kanadisk soldaterkirkegård, meget velanlagt og anskueliggjort. Informationstavler fortæller, at det skam er kanadisk territorium! En ung pige ved indgangen spørger ”How are you”, og vi bliver helt desorienteret. Hvad mener hun – og så på engelsk? Det viser sig hun er frivillig i 4 måneder, er fra Canada og synes det en ”great time” hun har her. Også inde i informationscentret tales der ligeledes engelsk-kanadisk. Yes, vi befinder os i en absolut tidslomme.

At kigge på slagmarker er bevægende og fortvivlende. HVORFOR, spørger man...

Videre til **Arras**. Vi finder en AC-stellplads, hvor der også er andre autocampere, og spiser Hymer-frokost. Derefter ind til byen til fods. Flot, flandrisk *Grand Place* – næsten lige som at være i Brügge. En lille runde bliver det til, inden vi marcherer tilbage til Franz. Dog bliver vi lige overrasket af en byge, som vi afventer under taget til en garagekælder. Videre går det så, på kanten af en kulsort sky, som vi dog tilsyneladende når at køre fra. Campingpladsen *La Paille Haute* i **Boiry-Notre-Dame** virker sympatisk, landligt, panoramaudsigt, med fungerende gratis internet lige ind i vognen. Næppe har vi sat el-stikket til, før det begynder at styrte ned – den sorte sky har indhentet os.

Det gør ikke noget. Vi hygger os inden døre med en øl og et glas vin, inden jeg laver (hollandske) pandekager og bager Omnia-brød. Gert hænger sovende i sin stol. Camping er anstrengende!

Søndag, 2.10.2016 Fra Arras til Verdun

Køredag, først på motorvejen til **Reims**, derfra over land. Stop ved *Camp d’Attila*, efter sagnfortælling skulle det have været die *Katalaunske marker*, men det er vist uvist. Så prøver vi lige at finde en gammel romervej, men den er asfalteret til og fortsætter ind i militært område. Vi nøjes derfor med at følge landevejen, der her hedder ”Ancienne chaussée romaine”. Til sidst lander vi så på campingpladsen i **Verdun**, hvor vi står i et klemt men kønt aflukke med høje, tykke hække til begge sider og smuk udsigt foran ud mod en lille bitte sø og skræppende ænder. Bagtil ligger sanitæren lige overfor. Den er enkel men fungerer. Aftensmaden spiser vi i campingpladsens lille restaurant.

Mandag, 3.10.2016 Verdun og Fort de Douaumont

Her omkring Verdun er det store turistiske trækplaster slagmarkerne fra første verdenskrig. De er talrige og ligger hele vejen rundt støet ud over landskabet, som er bulet og furet og fyldt med store fordybninger, alt sammen overgroet med græs og træer. Plancher fortæller om soldaternes lidelser og kampenes grusomhed. Vi besøger et stort, stort mindesmærke *Ossuaire* over 130.000 faldne franske soldater. Der mangler ikke pathos i arkitekturen, der rager som et stort, 46 m højt lysfyrtårn eller en manende finger op i den blå himmel. Nedenfor et gravfelt med hvide kors så langt øjet rækker. Ikke langt derfra ligger *Fort de Douaumont*, også hårdt omkæmpet i sin tid. Man kan komme ind og fornemme den indeklemte stemning – der er høje, lange gange, rum og nicher, en hel by. Det er godt at være ude i solskinnet igen.

El-cyklerne er kommet på ihærdig indsats, idet vi skal forcere en del stigninger, men tilbage går det næsten kun nedad. Vores frokostpakke når vi først at spise nede i byen, i den lille park over for turistkontoret. Parken har et rosarium, hvis navne på roserne alle er relateret til første verdenskrig.

I Verdun cykler vi også lige op til kirken og ser på den – og så orker vi ikke længere første verdenskrig men cykler tilbage til campingpladsen. Et supermarked kommer vi ikke forbi, så også i dag spiser vi oppe i restauranten.

I morgen går det så videre. Hvorhen? I skrivende stund har vi ikke taget nogen beslutning endnu!

Tirsdag, 4.10.2016 Fra Verdun til Luxemburg/Echternach

Så bliver det besluttet: vi tager videre til **Luxemburg**; der har vi ikke været endnu. Fra ACSI-bogen har vi udset os campingpladsen i **Echternach**. Dér findes et stort klosteranlæg med en lang historie (Echternachter Codex!), og så ligger byen i noget, der kalder sig den *Luxemburgske Schweiz*. Det lyder fristende. Plus at grænsen til Tyskland er lige ved. En medcampist fra Wales, vi kommer i snak med ved tømningstedet, har været der og er begejstret.

Nu forlader vi altså campingpladsen i Verdun, som vi faktisk godt kan anbefale. Den ligger centralt, grønt, lige ved det enorme *Vauban-citadel* og kort til centrum. I receptionen er man desuden meget, meget venlig.

Vi vælger at køre over land, og inden man ser sig om, så har man passeret grænsen til Luxemburg. Ikke fordi der er den store forskel at spore, men alene tanken om, at man nu er i et andet land, er jo spændende. Gert har fundet ud af, at der er en slags forstad til byen Luxemburg, der hedder *Howald*! Dér skal vi da lige hen, og det lykkes mig også at tage fotos af skilte med navnet på gennem bilruden. Dem vi Gert bruge til indkaldelsen af fætter-træffet sidst i oktober.

Campingpladsen i Echternach ligger i kuperet område – endelig igen! – og omgivet af skov i begyndende efterårsfarver. Den unge pige i receptionen taler tysk; det gør man her i området, hvis ikke der luxemburgisk, som ikke er til af forstå. Det høres rundt omkring og figurerer også som skrevet tekst. Vores plads på campingpladsen er i området "Le paradis", et dejligt naturområde med udsigt gennem træer over mod en skråning med klipper mellem træerne.

Vi tager lige en cykeltur, dels for at handle, men også for lige at kaste et blik på byen. Den romanske kirke fra middelalderen er enorm og meget spændende, vi bruger nogen tid på den, inden vi finder supermarkedet *Cactus* og handler diverse. Igen: det er yderst interessant, at studere et andet lands vareudbud. Det her er en blanding af fransk-belgisk-tysk sortiment og meget velassorteret. Godt 40 Euro bliver det til.

Hjemme igen ruller Gert markisen ud og jeg steger marokkanske pølser udendørs, som vi spiser sammen med marokkansk taboulé. Og så er det indendørs hygge. Det er blevet koldt, og vi har tændt for varmen.

Onsdag, 5.10.2016 Echternach

Vandretur ad stien E1 gennem helt eventyrligt klippeområde, helt som kulisser fra Ringenes Herre. Efter hjemkomsten lige en cykeltur ned til byen for at kigge lidt mere og handle. Vi når også lige at slikke et par solstråler, inden solen forsvinder bag bjergkammen. Senere går jeg på nettet nede i opholdsrummet for at downloade Elena Ferrantes "Historien om et nyt navn" til mit Riidr-bibliotek.

Torsdag, 6.10.2016 Fra Echternach til Mörsh

Til at begynde med ad landevejen i dejligt solskinsvejr gennem kønne landskaber med bakker og floder. Et sted ser vi en henvisningspil til en keltisk ringmur – den vil vi se. Efter lidt vandring gennem skoven når vi hen til en enorm "mur" af stendynger – sandsynligvis resterne af keltiske bosættelser fra for 2500 år siden...

Omkring kl. 17 er vi i Mörsh, hvor Gert manøvrer Franz ind på gården. Mærkerne, hvor niveaukilen skal ligge, fra sidst vi var her, er der endnu og hjælper – som det er tilsigtet – med at manøvrere på plads. Vi bliver i 4 dage.

Mandag, 10.10.2016 Fra Mörsh til Seesen

Hen imod morgen vågner jeg, fordi jeg fryser. Det gør Gert også. Han står op for at checke varmen. Panelet blinker fejlmelding... Med andre ord: noget er der i vejen! Senere, da det er tid til at stå op, studerer vi instruktionsbogen uden at blive klogere. Gassen vil ikke tænde. Butan? Propan? Tilstoppet filter?? Koldt er det i hvert fald. Jeg nægter at give op og kigger til gasflaskerne ved at kravle ind i garagen. Den, der er i brug, føles mistænkeligt let – og ja, DEN ER TOM!! Med andre ord, der er blevet brugt for meget gas – og det er den eneste, vi har tilbage. Den anden er allerede tømt.

Hvad nu?! Vi tager afsted alligevel, men ikke til Hannoversch Münden for at blive en dag ekstra, men vi beslutter at køre, så langt vi orker, og så overnatte dér, godt pakket ind i tæpper og nattøj. Og så vil vi tænde for vores lille varmeblæser, som vi heldigvis ikke har ladet blive hjemme.

Som sagt, så gjort. Vi finder en god lille campingplads i **Seesen**, camping *Am Birkensee*. Ved 18-tiden marcherer vi ind til byen og finder (efter campingfatters anbefaling) restaurant *Zum Alten Fritz*. Det er et hyggeligt sted i tysk stil, godt besøgt af byens folk, hvor vi spiser et lækkert måltid med vildretter. Det er så Gerts fødselsdagsmiddag, en dag for tidligt, men her er der varmt, hjemme i camperen er det koldt. Efter vi er kommet hjem igen varer det ikke længe, så kryber vi til køjs, med tæpper og nattøj i flere lag. Således overlever vi natten og en temperatur, der kravler ned til -1 grad. Gert har stressdrømme om tilfrosne og sprængte vandledninger, jeg sover bare, en gang imellem registrerer jeg i underbevidstheden varmeovnens klikken og blæseren, der går i gang.

Tirsdag, 11.10.2016 Fra Seesen til DCU Kollund

Det er Gerts fødselsdag. Morgenmaden er temmelig ufestligt, uden gaver, flag og den store varme – vi tør ikke dreje blæseovnen op til fuld styrke, fordi vi er bange for, at sikringen springer – så kaffevandet bliver varmet på Trangiaen udenfor. Også den er – som blæseovnen - vores tro følgesvend fra gamle dage. Så bliver det afsted igen – først en tankning, så et besøg hos Lidl lige ved – og ud på motorvejen nordpå. Vi vil dreje ind hos Fleggaard i Harrislee og bytte gasflaskerne, det kan man gøre billigt dér, ved jeg.

Ankommer næsten 2 timer forsinket i forhold til GPSens oprindelige melding. Der er bare SÅ meget vejarbejde op igennem Nordtyskland, med langsom kørsel og lige-ved-stau, vejret er regn og rusk, næsten helt som november. Men vi når da frem, gasflaskebytteri går problemløst, vi strejfer også lidt rundt i Fleggaard-supermarkedet: kun danske kunder, varer målrettet til danskere og i mammut-pakninger. Vi nøjes med 3 flasker Rodalon, en rulle antiskrid-måtte, 2 flasker "Langguth"-hvidvin, en pakke Husk... Mere bliver det ikke til.

Så skal vi jo også lige finde et sted at overnatte. Grænsen til Danmark ligger et stenkast herfra, vi beslutter os for en stellplads i Kruså, så kan vi bruge vores mobiltelefoners flatrate. Vi ender dog alligevel igen på en campingplads – DCU-pladsen **Kollund** – receptionen har lukket, så man skal ringe til vagthavende og får en venlig besked om at vi bare skal installere os, hvor vi har lyst. Det småregner og mørket er ved at falde på. Klokken er ikke mere end noget over 18!

I hvert fald har vi atter varme, herligt. Og efter et glas vin og aftensmaden er verden i lave igen.

Onsdag, 12.10.2016 er vi hjemme igen sidst på eftermiddagen. Vi har taget færgen Bøjden-Fynshav, for derefter at vælge den slagne vej til Roskilde.